

Investeringsriktlinjer

Folksam Tjänstepension

Innehåll

1. Investeringsriktlinjernas innehåll och syfte.....	3
2. Investeringsstrategi	3
2.1. Mål	3
2.2. Eftersträvd risknivå	3
2.3. Tillgångarnas fördelning, tillåtna placeringar och placeringsmarknader	3
3. Utvärdering	4
4. Riskhantering	5
4.1. Metoder för att mäta investeringsrisker	5
4.2. Processer för riskhantering	6
4.3. Hantering av likviditetsrisker	7

1. Investeringsriktlinjernas innehåll och syfte

Placeringspolicyn är det styrdokument som anger vad som ska gälla för hanteringen av Folksam Tjänstepension ABs finansiella risker ("Företaget"). Investeringsriktlinjerna redogör övergripande för innehållet i Företagets placeringspolicy och övriga styrdokument som relaterar till placeringsverksamheten. Investeringsriktlinjerna fastställs av styrelsen och ses över i samband med översyn av placeringspolicyn. Detta sker en gång per år eller om placeringsverksamhetens förutsättningar väsentligen ändras.

2. Investeringsstrategi

2.1. Mål

Målen för placeringsverksamheten är att;

- uppnå en avkastning som är bland de bästa i branschen;
- över tid förbättra tillgångsportföljens kvalitet ur ett hållbarhetsperspektiv

Målen ska uppnås genom ett medvetet risktagande inom ramen för dessa investeringsriktlinjer och övriga styrdokument.

2.2. Eftersträvad risknivå

I placeringspolicyn definieras limiter inom vilka tillgångarna ska placeras. Positioneringen ska även vara förenlig med aktsamhetsprincipen och Företagets riskaptit. Marknadsbedömningar vägs in vid val av positionering inom limiterna och positioneringen ska återspegla vad som vid var tidpunkt sammantaget bedöms vara bäst för försäkringstagarna.

2.3. Tillgångarnas fördelning, tillåtna placeringar och placeringsmarknader

Allokering mellan olika delportföljer får ske inom de limiter som ges av nedanstående tabell:

Delpportfölj	Limiter
Räntor	16 - 74%
Aktier	20 - 45%
Fastigheter	5 - 17%
Alternativa placeringar	1 - 20%
Bolagsstrategiska innehav	0 - 2%

I tillägg till ovan finns en aktieportfölj för förvaltning av produktspecifika tillgångar.

Inom ramen för de olika delportföljerna kan olika typer av derivat användas för att styra riskexponeringen. Valutaexponering hanteras för tillgångsportföljen som helhet i enlighet med limiter som följer av placeringspolicyn. Av nedanstående stycken framgår vad respektive delportfölj ska innehålla för typ av tillgångar.

Räntor:

Statsobligationer, bostadsobligationer, kommunobligationer, företagsobligationer och gröna obligationer eller motsvarande instrument.

Aktier:

Aktier som ger en bred exponering mot Stockholmsbörsen samt världens etablerade marknader och tillväxtmarknader.

Alternativa placeringar:

Placeringar som diversifierar och/eller kompletterar ovanstående delportföljer, till exempel placeringar som ger exponering mot kreditrisk, infrastruktur, fastigheter (indirekt ägande) samt skog.

Fastigheter:

Fastigheter belägna i goda lägen i större svenska städer.

Bolagsstrategiska innehav:

Placeringar som görs efter beslut av styrelsen, t ex dotterbolag.

Etiska placeringskriterier

Samtliga placeringar omfattas av etiska placeringskriterier. Investeringar får inte göras i bolag verksamma med produktion inom tobak, spelverksamhet, kontroversiella vapen och pornografi. Portföljen ska inte heller innehålla bolag vars omsättning från oljesand överstiger 10 procent och inte heller bolag där över 5 procent av omsättningen kommer av kolutvinning, eller där över 30 procent av omsättningen kommer från verksamhet som baseras på kol. För icke-medicinsk cannabis gäller att investeringar inte får göras i bolag där över 5 procent av omsättningen härrör från sådan produktion. Företaget har även påverkande kriterier genom vilka Företaget kan påverka innehavsbolagen i frågor rörande miljö och klimat, mänskliga rättigheter och antikorrruption.

3. Utvärdering

Den totala tillgångsportföljen utvärderas mot målet för förvaltningen av tillgångarna och eftersträvd risknivå. Enskilda förvaltningsmandat utvärderas i syfte att säkerställa att faktiskt uppnådd avkastning och risk är förenlig med den som kan förväntas av förvaltningsmandatets natur.

4. Riskhantering

4.1. Metoder för att mäta investeringsrisker

Marknadsrisk

Identifierade risker inom placeringsverksamheten ska mätas, bedömas och/eller värderas på ett korrekt sätt med vedertagna metoder. Metoderna ska vara anpassade till riskernas storlek.

Samtliga marknadsrisker i placeringsverksamheten begränsas av limiter och rapporteras löpande. Övriga risker, så som likviditetsrisk och koncentrationsrisk, värderas och bedöms regelbundet utifrån fastställda gränsvärden. Limiterna avser respektive delportföljs andel av den totala tillgångsportföljens marknadsvärde. Vid förekomst av derivatpositioner sker en konvertering till underliggande exponerat värde eller motsvarande. Limiterna utgår från försäkringsåtagandenas natur samt Företagets förmåga och vilja att ta finansiell risk, inte minst hur detta uttrycks i Företagets riskapitramverk.

Emittent- och motpartsrisk

Risken för att en emittent eller motpart går i konkurs ska vara mycket låg. Lägsta officiella kreditrating ska vara BBB- enligt Standard&Poor's, eller motsvarande. För handel med företagsobligationer och säkerställda bostadsobligationer gäller lägsta värdepappersrating på BBB-. Kreditrating kan nedgraderas så att kravet på lägsta rating inte längre uppfylls. Sådana innehav ska hållas på mycket låga nivåer och avyttras inom skälig tid.

Företaget gör regelbundet en egen bedömning av ratinginstitutens bedömningar. För säkerställda bostadsobligationer utförs den egna bedömningen kvartalsvis, genom att säkerhetsmassan hos bolåneinstituten stresstestas för ett kraftigt prisfall på bostäder. För övriga värdepapper med kreditrisk görs den egna bedömningen vid behov, dock minst en gång per år. Denna bedömning baseras på en jämförelse av värdepapprets kreditspread med den hos ett relevant marknadsnitt.

Vad gäller motparter får undantag göras om officiell kreditrating saknas. Chef Kapitalförvaltning och Hållbarhet kan då besluta att transaktioner får ingås under förutsättning att motparten utvärderats och godkänts enligt Företagets process för godkännande av motparter.

Stresstester och scenarioanalyser

Stresstester av väsentliga finansiella risker samt dess påverkan på bolagets avkastning och finansiella ställning ska utföras löpande och minst månatligen rapporteras till styrelse och VD. Stresstesterna ska bland annat åskådliggöra hur nyckeltal kopplade till Företagets riskapitramverk påverkas av kraftigt negativ utveckling på finansmarknaden. Exempelvis stresstestas kapitalkravskvoter för kraftiga förändringar av aktiekurser och räntenivåer.

Risikexponering och kapitalbehov på lång sikt ska analyseras inom ramen för Företagets egna risk- och solvensbedömning, som ska genomföras

minst årligen. Scenarioanalysen ska bygga på företagets bedömning av möjliga förändringar i företagets interna och externa miljö, och de risker dessa förändringar medför.

4.2. Processer för riskhantering

Övergripande organisation

Företagets interna styrning och kontroll är organiserad enligt principen om tre ansvarslinjer. Den första ansvarslinjen utgörs av Kapitalförvaltning och hållbarhet, den andra av riskhanterings- och kontrollfunktioner och den tredje av Internrevisionen.

Riskhanteringsprocess

Företagets riskhanteringsprocess är en integrerad del i verksamheten och består av de olika steg som beskrivs nedan.

Risker på både kort och lång sikt identifieras med hjälp av olika metoder beroende på kategorier av risk. Syftet med riskidentifieringen är att öka insikten om vilka händelser som kan uppstå och deras konsekvenser. För risker som bedöms samverka eller enskilt ha stor påverkan på flera områden inom verksamheten tillämpas scenarioanalyser.

Företagets riskaptit är vägledande för beslut om hantering av risker och risktagandet begränsas av Företagets riskaptitramverk. Metod för hantering av enskilda risker eller kategorier av risker beror på riskens art, omfattning och komplexitet. Beslut tas om riskerna ska accepteras, reduceras, ökas eller elimineras.

Organisationen är utformad så att dualitet skapas, t ex genom att tillgångarna värderas av andra funktioner än de som gör placeringarna. Utlagda förvaltningsmandat är utformade så att ett agerande inom ramen för dem är att anse som aktsamt.

Kapitalförvaltning och hållbarhet ansvarar för att hantera identifierade risker inom placeringsverksamheten. Kapitalförvaltning och hållbarhet kan ta stöd av Riskhanteringsfunktionen, som har ansvaret för att övervaka Kapitalförvaltning och hållbarhets uppföljning av riskerna samt att följa upp riskhanterande åtgärders utförande och effektivitet.

De risker som identifieras rapporteras kontinuerligt vidare i organisationen. Rapporterings- och eskaleringsrutiner är anpassade efter organisationsstrukturen och vad som är mest lämpligt för respektive riskkategori.

Kapitalförvaltning och hållbarhet rapporterar löpande till styrelse och verkställande direktör. Rapporteringen görs i syfte att utgöra underlag för bedömningar av och beslut om placeringsverksamheten.

Minst två gånger per år sammanställer Riskhanteringsfunktionen en riskrapport där en samlad bild av riskläget återges till verkställande direktören och styrelsen.

4.3. Hantering av likviditetsrisker

Det övergripande målet avseende företagets likviditetshantering är att säkerställa en betryggande position av likvida medel för att vid var tidpunkt klara den dagliga driften och för att täcka risker och åtaganden i verksamheten.

Företagets likviditetsrisk anses liten jämfört med den totala riskbilden. Företagets likviditetsrisk hanteras främst genom de principer, processer och instruktioner som ges av företagets kapitalhanteringspolicy samt riktlinjer för likviditetsriskhantering. I tillägg till dessa styrs företagets likviditetsrisk dels genom företagets placeringspolicy, vilken anger krav på placeringstillgångarnas likviditet, samt de villkor som gäller vid tecknande av försäkring.

Företagets likviditet samt likviditetsrisker analyseras och följs upp löpande med hjälp av ett särskilt likviditetsmått. Detta mått beräknas på kort och lång sikt och utgår från dagens position av likvida tillgångar med beaktande av prognosticerade kassaflöden. Måttet analyseras för olika scenarier och går prognosen för måttet under dess gränsvärden genomförs åtgärder.

Utöver analys och uppföljning av matchningen mellan in- och utflöden samt likviditetsbuffert på företagsnivå säkerställs även genom företagets placeringspolicy att placeringstillgångarnas aggregerade likviditet är mycket god. Styrelse och vd erhåller regelbundet värderingar och bedömningar avseende likviditetsrisk. Vid dessa värderingar och bedömningar görs en analys av "marknadslikviditetsriskkvoten" definierad som tillgångar som utan marknadspåverkan kan avyttras under följande sex månader i förhållande till försäkringsskuldens förväntade kassaflöden under de kommande fem åren. Företaget mäter likviditetsrisken kontinuerligt enligt ovan.